

Solveig, 38, VM-tävlande som enda svenska i Japans nationalsport

Foto: HANS JAKOBSSON

Träsvärd och bröstskydd och mjuka knän. Det är vad man behöver för att lära sig kendo. Och så måste man förstås tycka om att slåss. Det gör Solveig Malmkvist, 38 år och kaféägare i Aspudden. Nyligen kom hon tillbaka från VM i Japan. Hon har redan börjat träna inför nästa stora tävling.

Så slutade det försöket

SL:s RUTIGA KORSNINGAR GAV BARA FLER STOCKNINGAR

Nej, SL, det där försöket med målade rutor i gatukorsningar, det gick visst inte alls. Atminstone inte i korsningen Hamngatan—Kungsträdgårdsgatan, där ena halvan av experimentet nyligen avslutats. SL lär få hitta på nya metoder att klara sig mot dominansen av privatbilar i Stockholms-trafiken.

Det visar en undersökning

Information om adoption

I kväll kl 19.30 diskuteras Arv och miljö på Stockholms terrassen i samband med utställningen "Vi adopterar".

Vi får höra Skå-doktorn Gustav Jonsson, författarinnan Frances Vestin, genetikern Karl-Henrik Gustafsson och Michael Boman, som skrivit en avhandling om adoption.

Nästa tisdag är diskussionstemat Barnlöshetens villkor. Den 5 maj ges synpunkter på hur adoptivföräldrar egentligen ska vara. Sista utställningsdagen, den 19 maj, besvarar experter från Adoptionscentrum, barnavårdsnämnden och socialstyrelsen besökarnas frågor.

Nu på lördag kl 19 håller Adoptionscentrum sitt första årsmöte och informerar om nya möjligheter till adoption av barn.

som gatukontoret har gjort.

Rutorna snarare stjälpde än hjälpte för SL:s vidkommande. Framkomligheten blev ännu lite mer störd i den livligt trafikerede korsningen. Vid Engelbrektsplan gick det bättre. Men i Hamngatorkorsat där SL hade det värst i kampen mot privatbilar och fotgängare, där gick försöket ganska dåligt.

• Eget påhitt

Det var den sista juli i fjol som gatukontorets mannar drog ut med pensel och vitfärg till gatukorsat. Trafiksäkerhetsverket hade givit klartecken till experimentet som SL tagit initiativet till. Trots att verket redan från början hade vissa betänkligheter.

När målararbetet var klart, satte gatukontoret upp ett par skyltar som med lakonisk text uppmanade trafikanterna att inte stanna på rutmarkeringarna. Och därmed var experimentet i full gång.

Men när gatukontoret kom tillbaka till korsningen för att se hur det gått, visade det sig att antalet trafikstockningar var lika många och ibland fler som då varken rutmarkeringar eller skyltar fanns på platsen. Köerna var oförändrat långa i rusnings-trafik.

• Fotgängarnas "fel"

Det var fotgängarna som "saboterade" experimentet. Bilar som skulle svänga kom ofelbart i kontakt med fotgängare som ju har företräde. Med köer som följd.

Andra bilister blev så skrämde av varningsskyltarna att de fick väldigt bråttom genom korsat. Ingen verkade ha tid att ägna en tanke åt SL:s bussar, som stod precis lika stilla på rutorna som alla andra, trots att de hade tidtabeller att följa.

• Fler förseningar

SL:s bussar blev ännu mer försenade. Rutmarkeringarna har försvunnit från Hamngatorkorsat

nu. Men gatukontoret lämnar ingen garanti för att de gjort det för alltid.

SL vågar inte lita blint på den här undersökningen. För att bli alldeles säker vill man göra liknande försök på andra ställen i stan innan man bestämmer sig för om rutmarkeringar är av värde eller inte. Just nu väntar man bara på att trafiksäkerhetsverket ska säga ja till några nya provmålningar.

— MARGARETA SCHWARTZ

Nu kommer rättvisare biljettpriser på SL

— Jamen... Det står ju SL på min biljett. Täbybussarna är era, dom med, inte sant? Varför gäller inte min biljett på innerstadsbussarna också, då?

Förvirringen kring SL:s taxor och biljettsystem blev närmast total, när gamla Spårvägen med zontaxa bildade SL tillsammans med andra trafikföretag i Stockholmsregionen som satte biljettpriset efter kilometeravståndet.

Men nu — nästan tre år senare — börjar man ana ett slut på det här sammelsuriet, som inte ens chaufförer vid SL har kunnat få något riktigt grepp om alla gånger.

Biljettexperter vid SL jobbar för högtryck just nu för att komma fram till ett enhetligt taxesytem för företagets alla

trafikmedel och därmed ökad rättvisa för trafikanterna.

I maj är det dags för politiker i taxebereidningen att ta ställning till expertförslaget.

— Vi har alltid varit intresserade av att åstadkomma en förändring, som skulle göra det lättare för resenärerna, säger finansborgarrådet P-O Hanson, ordförande i taxebereidningen. Men ända sedan SL bildades har vi haft fullt upp med de enstaka åtgärderna. Den stora taxerevisionen har måst vila hittills.

Men nu är den alltså på väg. Det ska bli ett slut på de olika prissättningarna. Omstigningsrätt ska kanske bli möjlig även för resenärer som inte köper periodiska kort utan bara gör en ens-taka resa.

— Jag har alltid gillat att slåss. När jag var liten pucklade jag på grabbarna i kvarteret. Somliga är helt enkelt funtade så.

Solveig Malmkvist, 38, har nyss kommit hem från ett rejält slagsmål i Japan. Ett organiserat slagsmål med domare och regler. Solveig deltog som enda svenska i VM i den japanska nationalsporten Kendo. Hon fightades med "knölp åk" och skrek i triumf för varje tjuvnytt hon gav sina manliga motståndare. Det ska man göra i kendo. Skriken smäller minst lika högt som slagen.

Solveig slog ordentligt, kanske mer utanför tävlingen, för hon hade oturen att bli lottad mot japanerna, som tränat kendo i 2 000 år mot Solveigs futtiga tre. Men på fotografierna och de nyfikna slog hon nästan knockout. De kunde bara inte komma över att det fanns långt blont hår bakom den skräckinjagande tävlingsmasken.

— Jag började med judo. Sen prövade jag på de flesta andra japanska sporter, juujitsu, aikido. Men kendo är roligast.

— Man blir snäll av att hålla på med de här ganska våldsamma sporterna. Privat har man liksom ingen anledning att vara aggressiv.

□ Onda känslor

Solveigs man sysslar också med japansk brottning. Han tränar judo. Fast de övar inte i sina grepp på varandra. Det går aldrig vägen, om man är släkt, säger Solveig.

— Då tar man i för hårt. Ger utlopp för sina onda känslor. Det går prestige i kampen.

De slåss desto mer med andra. Solveig har inte mycket tid över för annat än sitt kafé i Aspudden och träningen i Gubbängshallen.

När Stockholm Runt träffade henne gick hon direkt från en judomatch till kendosträningen. Bytte bara ut den vita dräkten som ser ut som en pyjamas mot den svarta klänningen i moderiktig maxi som är typisk för kendo.

□ Japanska seder

Deltagarna i kendosträningen följer i detalj de japanska sederna och reglerna. Bockar innan de går in i den svenska gymnastiksalen, så att man nästan tycker sig skönja det heliga japanska berget Fuji utanför fönstret. Falter på knä framför bröstskölden, handskarna och gallermasken, som ligger i en regelrätt rad framför dem på golvet.

Sedan sätter matchen i gång. Höger fot fram, vänster bak och så ett knix som borde ge ordentliga benmuskler. Och så far träsvärdet med ett vinande genom luften för att träffa motståndaren med en hård snärt.

□ Skriv vid träff

— Men det räcker inte att slå. Man måste slå på vissa ställen. I huvudet, på handlovarna, i halsgropen. Och samtidigt som man slår ska man skrika på japanska var träsvärdet, shinaien, träffar.

— "Meng" skriker man om man får in en träff på motståndarens huvud.

Det har sina fördelar för Solveig att hålla på med kendo. Hon har skaffat sig hårda armmuskler. Har man svingat träsvärdet på ett halvt kilo över huvudet sådär 200 gånger, då känns det.

— Jag märker att jag blivit stark när jag jobbar i kaféet. Jag står där och bollar med läskedrycksbackarna och tycker inte att det är någonting.

— MARGARETA SCHWARTZ